

عنوان مقاله:

تاثیر آسفالت متخلخل در کاهش لغزندگی و افزایش اصطحاک و روابط متقابل آن در کاهش تصادفات

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - دبی و مصدر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد رضا اسکندری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

محمد مهدی گلشاهی - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

مهدی اخوان - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

غزاله اسکندری - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

آسفالت متخلخل باعث افزایش ضریب اصطحاک و مقاومت در برابر لغزندگی می شود. مقاومت در برابر لغزندگی یکی از خصوصیات مهم در روسازی است که از پارامترهای اصلی در ایمنی راه است. این خصوصیت به صورت عاملی در هنگام ترمزگیری، در برابر سر خوردن لاستیک های وسیله نقلیه بر روی سطح خیس روسازی عمل می کند و بیانگر پارامتر ضریب اصطحاک می باشد. این موضوع در فصول بارندگی با توجه به لغزندگی سطح جاده ها اهمیت بیشتری پیدا میکند. با توجه به آزمایش های صورت گرفته با کاهش ضریب اصطحاک، آمار تصادفات به شدت رشد خواهد کرد. از این رو استفاده از آسفالت متخلخل با قابلیت زهکشی آب، که موجب افزایش سریع ضریب اصطحاک می شود می تواند در کاهش تصادفات موثر باشد. آسفالت متخلخل علاوه بر کاهش تصادفات باعث تخلیه سریع آب از رویه جاده و بهبود قابلیت دید در شب می شود. این مقاله به بررسی نقش آسفالت متخلخل در کاهش لغزندگی و بهبود اصطحاک روسازی و در نهایت کاهش تصادفات می پردازد

کلمات کلیدی:

آسفالت متخلخل، مقاومت لغزندگی، کاهش تصادفات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632001>

